

1. Suvekursusest pole pääsu

Agnes astus unisena läbi salongi oma toa poole. Täiesti võimatu oli hommikul pikalt magada majas, kus korraldatakse laste suvelaagrit. Kui vara nad õigupoolest alustasid? Enne koitu äkki? Kui Agnes oli veidi aja eest köögi poole veninud, Ossi tema kannul, oli laager juba täies hoos. Kogu see värk oli ilmselt ema salasepitsus, et Agnes ei saaks isegi suvevaheajal mitte mingil juhul pikalt magada.

Agnes heitis pilgu läbi salongi kõrgete aknaruudustike õue. Laagrilised tassisid pikki laudu Rauhala eesaeda. Kui nad ainult mürgeldaksid ülejäänud päeva õues.

Ossi oli jäänud kööki edasi magama, aga Agnes astus salongist hämarasse eeskotta ja sealt oma tuppa. Villa kõigist ruumidest oli ta valinud enda toaks selle, kus oli elanud vaarema. Ka ema arvates oli see iseenesestmõistetav: vaarema Agnes Maria kambris

elas nüüd tolle tütretütretütar Agnes. Kuigi Agnes oli jõudnud vaaremaga kohtuda vaid üheainsa korra, tundus, nagu oleksid nad mingil hämmastaval kombel teineteist tõeliselt tundnud. Õigupoolest tundus, nagu oleksid nad olnud sõbrad.

Pealegi oli vaarema tuba vaieldamatult kõige ilusam ruum, kus Agnes kunagi oli elanud. Ta imetles selle laiu halle põrandalaudu, kaunist laerosetti ja kahhelahju, millele olid maalitud kellukad. Talle olid armsad vaarema vana, tähniliseks muutunud peegliga riidekapp ning elegantne pähklipuidust kirjutuslaud ruutakna ees. Iga kord, kui Agnes tuppa sisenes, tundus talle, nagu oleks ta astunud muinasjuttu.

Agnes langes oma kott-tooli ja ohkas. Praegu oli asi muinasjutust kaugel. Ta õngitses taskust telefoni. Pullale tuli teada anda, et Agnes oli pannud ta kirja fotograafiakursusele, ning Pulla ei pruukinud selle üle ilmtingimata rõõmustada.

Aga mida muud oleks Agnes siis pidanud tegema? Kursus oli tulnud talle koju kätte ja Agnes oli õnge läinud, kuigi ta polnud kunagi suvekursusi sallinud. Järgmisena pidi suvekursuse õnge minema Pulla. Agnes hakkas kirjutama.

Hei, Pulla, üllatus! Sind on kirja pandud SUVEKURSUSELE. See algab homme kl 10 Rauhalas. Oma toit kaasa! Kaamera saad siit laenuks. See on nimelt fotograafiakursus.

Agnes saatis sõnumi ära ja lasi telefonil alla sülle kukkuda. Vaevalt et vastusega kaua läheb, nii et ta võis sama hästi kott-tooli ootama jääda. Ta sättis end mugavamalt istuma. Kott-tool ei sobinud mitte millegagi siin toas, aga Agnes polnud valmis sellest mitte mingi hinna eest loobuma. See oli tema mõtlemis- ja turvakoht, oli olnud sellest ajast alates, kui ta selle kolm ja pool aastat tagasi emalt ja isalt jõuludeks sai. Emalt ja isalt, einoh tõepoolest! Praegu tundus see mõtegi veider: ema ja isa ühine kingitus ühisele tütrele nende kõigi kolme ühises kodus.

Siis oli isa kolinud Ungarisse ning kott-tool koos Agnese ja emaga kõigepealt Helsingist Harmala keskusesse ja seejärel siia vanasse kaunisse puitvillasse, mille nad olid vaaremalt ootamatult päranduseks saanud. Ehk sobitub kott-tool siiski ka siia, nii nagu see oli sobinud igale poole mujalegi. See nägi ju välja ka nii kutsuv ja kodune.

Agnese telefon hakkas helisema. Ta vajutas rohelisele telefonitorule ja ütles reipalt:

„Hommi-kust, Pulla! Ma juba ootasingi, et sa helistaksid.“

Liini teises otsas kostis turtsatus.

„Arvasid, et tahan selle suvekursuse kohta rohkem kuulda?“ küsis Pulla.

Õnneks ei paistnud ta vihane olevat. Tegelikult ei paistnud Pulla mitte kunagi vihane olevat.

„No sa ju tead, et ema parim sõber Silvia tuli meile külla,“ alustas Agnes.

„Muidugi. See fotograaf,“ ütles Pulla.

„Silvia tahab korraldada Rauhalas suvekursuse, sest ta sai mingi abiraha või midagi.“

„Mis asja, kas ta maksab meile, et me kursusele tuleksime?“ rõõmustas Pulla.

„Äh, Pulla, muidugi mitte. Aga kuna Silvial on abiraha, ei pea meie sinuga maksma selle eest, et kursusel osaleme, mõistad? Me saame suvekursuse tasuta. Puhas kasu.“

Hetke oli telefonis vaikus. Siis ütles Pulla:

„Ma isegi ei teadnud, et me tahtsime suvekursusele minna.“

„Ega mina ka mitte,“ nõustus Agnes.

„Midagi siin ei klapi,“ ütles Pulla. „Miks me sinna fotograafia-kursusele üldse lähme?“

„Pildistamine võib ju isegi tore olla,“ alustas Agnes. „Teiseks, Silvia on vahva. Ja lisaks kestab kursus ainult ühe nädala. Ühe väikse hädise nädala tervest pikast suvevaheajast.“

„Kas on veel mõni hea põhjus?“ küsis Pulla kaheldes.

„No üks on, ilmselt kõige parem,“ sõnas Agnes ja ohkas. „Tegelikult ütles ema, et ma lihtsalt pean sinna minema. Kursusele registreerus ainult kolm inimest ja seda on liiga vähe. Silvia ei taha kursust ära jätta ja ema ütles, et ma pean aitama.“

Silvia on ikkagi mu ristiema. Ja siis ma mõtlesin, et kindlasti tahad sina ka aidata.“

Pulla pahvatas naerma.

„Ah soo, või et tahan? Kuidas sa just minu peale tulid?“

„Sest ma tean, et sa hoiad suvekursustest eemale täpselt samamoodi nagu minagi, nii et on üsna kindel, et sul on praegu aega,“ vastas Agnes. „Näiteks Alexi käest ei tasu isegi küsida, sest ta on kaks nädalat korvpallilaagris ja pärast seda kindlasti sajas muus spordilaagris kuni suve lõpuni välja.“

Pulla hakkas naerma ja Agnes jätkas:

„Pealegi on see ju tegelikult päästeoperatsioon. Me peame päästma Silvia suvekursuse.“

„Päästeoperatsioon on küll hea põhjus, et suvekursusele minna,“ tõdes Pulla. „Hästi. Ma tulen. Pealegi isa kindlasti rõõmustab. Tema arust on ilmselt just suvekursus kõige õigem viis vaheaega veeta.“

„See on siis ju nagu kingitus su isale,“ ütles Agnes.

„Teen seda ainult sinu ja isa pärast,“ ütles Pulla. „Ja võib-olla Alexi pärast ka, sest tal on oma laagritega kogu aeg nii kiire.“

„Ja Silvia pärast. Ära unusta Silviat,“ tuletas Agnes meelde.

„Tõsi. Teen seda kõigi teiste pärast peale iseenda,“ vastas Pulla ja Agnes purskas naerma.

„Kas on veel midagi, mida ma võiksin kellegi teise pärast teha?“ küsis Pulla.

„Kas sa saaksid täna siia tulla?“ küsis Agnes. „Ma pean aitama Silvial laudu tassida ja muud sellist, aga ema on kaua tööl. Mul võib abi vaja minna.“

„Ma söön kõigepealt hommikust ja siis tulen,“ ütles Pulla.

„Hästi,“ ütles Agnes. „Ja aitäh.“

„Mille eest?“ küsis Pulla.

„Selle eest, et sa kursusele tuled. Ja aitad,“ ütles Agnes.

„Võta heaks. Ma lihtsalt olen selline, et tahan kõigi ristiemasid päästa,“ ütles Pulla. „Näeme varsti.“

Siis lõpetas ta kõne.